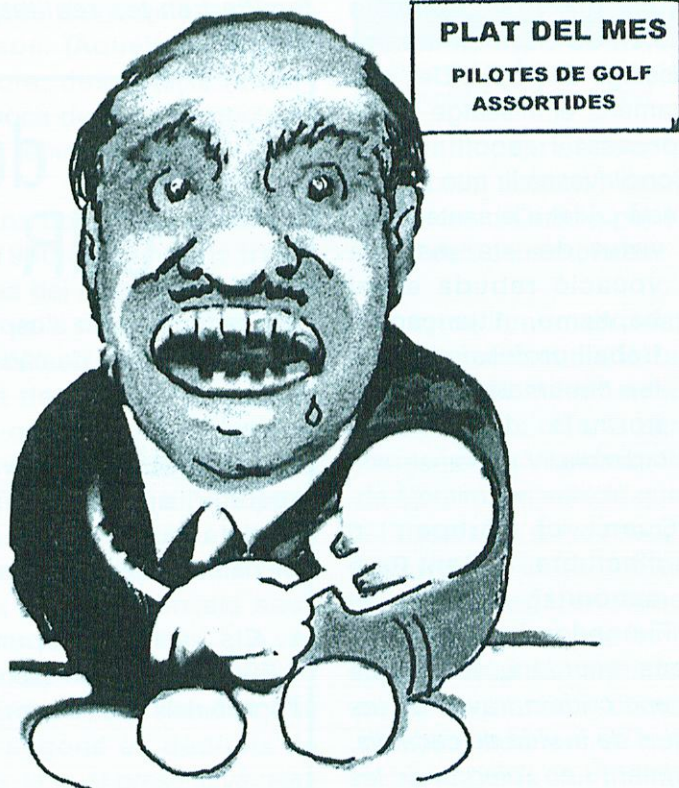

les pròpies restes que ens han llegat els avantpassats puguin ser aprofitades socialment en el present i que d'una manera raonable els hi puguem llegar als nostres descendents. Si construïm una urbanització i un camp perquè uns quants juguin a golf damunt el cementiri d'aquells avantpassats no estem ensenyant i encoratjant els nostres fills i filles a ballar sobre les nostres pròpies tombes?

En aquesta direcció hem de recordar l'indiscutible promoció que va representar per a l'Escala l'arribada de la flama olímpica a les ruïnes d'Empúries. Aquest és un dels nostres fets diferencials que va poder ser aprofitat. És indubtable també que la declaració de les ruïnes com a Patrimoni de la Humanitat, que s'ha demanat, serà un element de promoció encara més gran i d'efecte més perdurable. Però, igual que amb l'Olimpíada, tot bon negoci requereix un esforç i una inversió intel·ligent. Està molt clar que no obtindrem res si envoltam Empúries de mega-urbanitzacions i de camps de golf sense caràcter identitari. Si no demostram respecte pel que és propi no ens l'atorgaran.

En canvi augmentem les nostres possibilitats si acompanyem la sol·licitud amb un projecte raonable de rendibilització i respecte patrimonial, si lliguem el futur de la zona de Vilanera amb el de les ruïnes d'Empúries, tal com va ser en el passat. Es poden fer excavacions, que es poden promocionar invitant equips de recerca internacionals; es poden rendibilitzar amb una raonable explotació turística (hi ha països sencers que viuen del turisme arqueològic i cultural); es poden potenciar els atractius turístics naturals i paisatgístics. Només és qüestió de pensar-ho be i posar-hi una mica més d'imaginació. No cal precipitar-se ara, per lamentar-se després. Hi ha coses que no es poden tirar endarrera: la destrucció del patrimoni arqueològic i paisatgístic no és reversible. Perdre l'oportunitat de la declaració de Patrimoni de la Humanitat per Empúries és desapropiar una ocasió irreplicable de desenvolupament general.

És per això que aquest estiu demanem signatures de suport per a la declaració de Vilanera com a be d'interès cultural especial. ■

Carta oberta

PILAR PELLICER i PARALS

L'Escala, a 30 de juny de 2002

Sr. Abel Font i Miàs
Locutor de Ràdio Municipal
l'Escala

Amic,
En arribar el final de l'emissió del programa-tertúlia Bolero de Ràdio l'Escala, el qual s'emet cada divendres, normalment des de l'octubre fins al juny (ambdós inclosos) vull expressar-te la meua consideració perquè, segons el meu punt de vista, en els últims programes d'aquesta temporada, la teua idònia intervenció t'ha classificat com un bon professional de la radiodifusió i com un moderador que fa bé la seva feina.

Reps doncs, amic Abel, la meua sincera felicitació, mentre resto a l'espera que la propera temporada segueixis el mateix estil en la coordinació i moderació de l'esmentat programa, del qual sóc una empedreïda oient.

Salutació. ■

Necrològica

El passat dia 7 ens deixà MANUEL MORENO RISQUEZ, pare de Magdalena Moreno, esposa del nostre coordinador Xavier Vila.

El Consell de redacció els dona el més sentit condol a ells, a la vídua Sra. Consuelo i a la resta de fills i familiars.

Descansi en pau. ■